

Opis podstatných částí rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. prosince 2006 pod sp. zn. 11 Ca 218/2006-35

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. H. V. a soudců Mgr. M. B. a Mgr. D. H. v právní věci žalobce Mgr. **M. S.**,, proti žalovanému: **Policie ČR - Policejní prezidium**, schr. 62/PK, 170 89 Praha 7 o žalobě proti rozhodnutí policejního prezidenta ze dne 22.6.2006 č.j. PPR - 192/K-PK-2006

takto:

Žaloba proti rozhodnutí policejního prezidenta ze dne 22.6.2006 č.j. PPR-192/K-PK-2006 se z a m í t á.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Z odůvodnění:

Žalobce se podanou správní žalobou domáhal zrušení rozhodnutí policejního prezidenta ze dne 22.6.2006, č.j. PPR-192/K-PK-2006, kterým bylo zamítnuto podle ustanovení § 16 odst. 2 a 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím a podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, odvolání žalobce proti rozhodnutí ředitele Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie, Policie ČR ze dne 23.5.2006 č.j. SCPP-350/C-v-233-2006, kterým opakovaně nebylo na základě ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. vyhověno jeho žádosti ze dne 6.3.2006 o poskytnutí veškerých informací obsažených v aktech metodického vedení, jakož i v jiných výkladech či pokynech nadřízeného úřadu, které se týkají aplikace zákona č. 326/1999 Sb. formou kopií. Žalobce uvedl, že podle žalovaného jsou požadované akty akty vnitřními, které jsou závazné výlučně pro podřízené subjekty. Žalobce namítal, že v praxi jsou vydávány akty metodického vedení, výklady a pokyny, které mají sjednotit zákonný postup státní moci. Je zřejmé, že se tyto akty projevují v činnosti orgánů veřejné moci ve vztahu k třetím osobám. Nejinak je tomu s akty metodického vedení, výklady a pokyny, které se týkají aplikace zákona č. 326/1999 Sb. Povinný proto není oprávněn žalobci tyto informace neposkytnout. Žalobce navrhl, aby soud žalobou napadené usnesení i provostupňové rozhodnutí zrušil a uložil povinnému požadované informace žalobci poskytnout.

Žalovaný navrhl zamítnutí podané žaloby. Uvedl, že žádost žalobce v podmínkách Policie ČR znamená, že požadované informace mohou být v podobě např. interního aktu řízení, rozhodnutí při poradě či dopisu s instrukcí. Žalovaný vycházel z toho, že povinný může omezit poskytnutí práva na informace, vztahují-li se výlučně k vnitřním pokynům a personálním pokynům povinného subjektu. Argumentuje-li někdo vůči třetí osobě vnitřními pokyny, je to pochybení, neboť na vnitřní pokyny se nelze odvolávat vůči třetím osobám z toho důvodu, že tyto pokyny nezavazují kohokoliv mimo povinný subjekt. Vnitřní pokyny jsou hlavním nástrojem organizace a řízení v Policii ČR, která je bezpečnostním sborem. Úvahu o tom, proč informace nebyla vydána, obě správní rozhodnutí obsahují. Každý policista je povinen mimo jiné plnit svědomitě úkoly uložené mu rozkazy a pokyny služebních funkcionářů a nadřízených, s nimiž byl řádně seznámen.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů (ustanovení § 75 odst. 2 s.ř.s.), jimiž je vázán a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

.....

Při posouzení, zda v konkrétním případě bylo na místě požadované informace poskytnout či zda byl správní oprávněn jejich poskytnutí odepřít, je třeba v první řadě vycházet z obsahu žádosti o poskytnutí informace. Žalobce se výslovně domáhal poskytnutí veškerých informací obsažených v aktech metodického vedení, jakož i v jiných výkladech a pokynech nadřízeného úřadu. Neuváděl žádné konkrétní skutkové okolnosti, z nichž by bylo lze dovodit, které konkrétní informace má žalobce na mysli. Z toho však nelze učinit závěr o tom, že by žádost žalobce nebyla dostatečně konkrétní. Z žádosti je zřejmé, čeho se žalobce domáhal. Není nezbytné, aby žadatel měl vždy k dispozici konkrétní označení dokumentu, jehož vydání resp. informace o něm, se domáhá, když právě to, že jeho označení a obsah doposud nezná, pravděpodobně žalobce může vést právě k žádosti o poskytnutí informace. Protože však koncipoval žádost obecným způsobem, nezbylo správním orgánům, než obdobně obecně na ni i reagovat. Správní orgány proto postupovaly správně, pokud na žádost žalobce reagovaly vydáním rozhodnutí a nikoliv postupem směrem ke konkretizaci podané žádosti.

Akty metodického vedení v obecné rovině lze označit za vnitřní pokyny či personální předpisy povinného subjektu. Žalobce poukazoval na to, že v praxi cizinecké policie mají tyto akty přednost před zákonem. K tomu je třeba v obecné poloze konstatovat, že skutečnost, že výklad některého ustanovení právního předpisu může být mezi jednotlivými složkami cizinecké policie koordinován vydáním interního stanoviska, ještě bez dalšího neznamena, že by takové interní stanovisko ztratilo charakter vnitřního pokynu správního orgánu. Výsledek správního rozhodnutí, byť by správní orgán vycházel při rozhodování z jednotlivého výkladu nadřízeného orgánu, může být ze strany adresáta napaden oprávněnými prostředky, potažmo správní žalobou. To, že případně orgány cizinecké policie odkazují na výkladové stanovisko, ještě z tohoto výkladového stanoviska nečiní akt směřující ke třetím osobám, způsobilý být předmětem žádosti o poskytnutí informace. Je však třeba uvést, že orgány cizinecké policie v takovém případě postupují nesprávně, neboť je třeba jednotlivá správní rozhodnutí opírat nikoli o interní výkladové pokyny, ale o aplikaci obecně závazných právních předpisů.

Odkaz žalobce na související judikaturu Městského soudu v Praze není v tomto případě důvodný. Ve věci vedené Městským soudem v Praze pod sp. zn. 10 Ca 196/2004 soud vycházel při posouzení důvodnosti žaloby z jiných skutkových okolností. V uvedené věci žalobce v podané žádosti o informace uvedl konkrétní skutkové okolnosti, pro které se domnívá, že se vnitřní předpis týká třetích osob, uvedl, že se v praxi setkal s neodůvodněnými obstrukcemi, požadovaný interní předpis se týkal působnosti jednotlivých složek a pracovníků správního orgánu. Tím měly být žadateli způsobeny obtíže mimo jiné v důsledku cestování do vzdáleného města v důsledku vymezení územní působnosti provedené požadovaným vnitřním předpisem. V souzené věci však obdobné praktické důsledky interního předpisu, které by žalobce zasahovaly, uváděny nebyly. Jak již bylo zdůrazněno, skutečnost, že se dle tvrzení žalobce interní pokyny obsahující výkladová stanoviska nadřízených složek cizinecké policie promítají do výsledku správních řízení ve věcech povolení pobytu resp. žádosti o udělení azylu, může mít případný vliv na zákonnost toho kterého správního rozhodnutí v důsledku nesprávné aplikace obecně závazných právních předpisů, nikoli interních výkladových stanovisek a rovněž z tohoto důvodu neztrácí požadované informace charakter vztahujících se k vnitřním pokynům a personálním pokynům povinného, jejichž poskytnutí lze podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) omezit.

S poukazem na shora uvedené důvody soud žalobu s odkazem na ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.